

Duhovna misel - 08. okt. 2017

TVOJA BESEDA – LUČ NA MOJI POTI (Ps 119)

Papež Frančišek: Pustimo se voditi svetlobi, ki prihaja iz Fa

V Fatimi sem se potopil v molitev svetega vernega ljudstva, v molitvi, ki tam teče kot reka že sto let, da bi izprosila materinsko Marijino blagoslov ves svet. Gospodu se zahvaljujem, da mi je dopustil napotiti se k našemu Device Matere kot romar upanja in miru.

Od vsega začetka, ko sem v kapeli prikazovanj ostal dolgo čas, skupaj z molitveno tišino vseh romarjev, se je ustvarilo ozračje zbrani kontemplacije, v katerem so se odvijali različni trenutki molitve. V sredi vsega pa je bil in je Vstali Gospod, navzoč sredi svojega ljudstva v Eucharistiji. Navzoč v tolikih bolnikih, ki so protagonisti liturgije pastoralnega življenja Fatime, kakor tudi vsakega marijanskega sveta.

Devica je v Fatimi izbrala nedolžno srce in preprostost malih Fatimskih Hijacinte in Lucije kot varuhe svojega sporočila. Ti otroci so ga v molitvi sprejeli tako, da so bili prepoznani kot zanesljive priče prikazovanj, postali zgled krščanskega življenja. S kanonizacijo Frančiška in Hilarije sem hotel predlagati vsej Cerkvi njun zgled pripadnosti Kristusu in evangeljskemu pričevanju. Vsej Cerkvi hočem predlagati, da ima sredi otroke. Njuna svetost ni posledica prikazovanj, temveč zaradi zveste gorečnosti, s katerima sta odgovorila na prejeti privilegij, da sta lahko Devico Marijo. Po srečanju z 'lepo Gospo', tako sta jo imenovala, se pogosto molila rožni venec, delala pokoro, darovala žrtvice, da bi prišel konec vojne ter za duše, ki so najbolj potrebne božjega usmiljenja.

Tudi danes tako zelo potrebujemo molitev in pokoro, da bi izprosili milost spreobrnjenja, da bi izprosili konec tolikim vojnám po vsem svetu, se vedno bolj širijo, kakor tudi konec nesmiselnim spopadom, velikim in majhnim, družinskim, ki maličijo obličje človeštva.

